

i ſin Tjeneste, ſom ikke er loovlig forlovet fra den ældre Husbond. Jeg ſlutter alſaa med at ſige, at det ærede Thing ganſke viſt ikke behøver at opfordre Juſtitsminiſteren til at tage Sagen under Overveielſe, han ſkal gjøre det, hvad enten Udvalgets Mindretals eller Udvalgets Flertals Indſtilling bliver vedtaget.

Th. Nielsen: En udførlig Inddegaaeſe af, hvad vi have hørt fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) ſkal jeg ikke indlade mig paa. Det behøves formentlig ikke; han vil viſtnok have fundet tiltræffelſig Inddegaaeſe af den ærede Juſtitsminiſter, idet den ærede Miniſter gav ham Klar Beſked paa de Under, han har omtalt, nemlig den, at derſom Tilſtanden var en ſaadan, var Grunden en ganſke anden, end han formodede; den laa nemlig i de ſociale Forhold, ſom det naturligtviſt ikke ſtaaer i Lovgivningens Magt at afværge. Det ærede Medlem vil ſaaledes ikke kunne komme vidt under det Flag, at det er den ene Side af Folkethinget, eller endog ſelve det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der er Skylden i de uheldige Forhold. Det lader ellers til, at det ſkal være et Stikord, ſom ſkal paſſere, ſkjøndt det forøvrigt allerede i nogen Tid har været noget ude af Kurs.

Formanden: Maa jeg indſtyde en Bemærkning, ſom ikke angaar den ærede Taler, nemlig den, at hvis jeg havde opfattet de Ytringer, der kom fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) i Anledning af en Afbrydeſe fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), ſaaledes, ſom den ærede nuværende Taler har opfattet dem, havde jeg paa-talt dem ſom fornærmelige. Jeg opfattede dem imidlertid ſom en Spøg, der ikke kom frem i nogen fornærmelig Henſigt.

Th. Nielsen: Ja, det er meget vanſeligt, naar det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds taler, at vide, hvad der ſkal være Spøg, og hvad der ſkal være Alvor.

Formanden: Jeg opfattede Ordene ſom en Spøg, der havde en anden Mening end den, hvori den ærede Taler tog den; jeg vilde beklage, hvis jeg ſkulde have taget fejl heri, men jeg troede, ſom ſagt, at kunne opfatte Ordene ſom antydet.

Th. Nielsen: Forrigt vil jeg ſige til det ærede Medlem, at hvis blot de halve af de Forudſætninger, fra hvilke han gif ud, vare rigtige, maatte vi ikke alene gaa tilbage til Orſted, men endog til Kriſtian den Femte eller maatte endnu længere; men jeg nærer overhovedet nogen Tvivl om, at man behøver at tillægge, hvad han

ſagde, nogen ſærdeles Bægt. Og jeg ſik min Tvivl forøget, da han ſagde, at han talte paa ſin Valgkredsens Vegne. Thi hvis hans Valgkreds er, ſom han ſkilbredte den forleden Dag — hvad jeg for Neſten ogſaa betvioler — maa den være af en noget eiendommelig Beſtaffenhed. Han ſagde nemlig, at hele hans Valgkreds og hele Thyland var enig om at fordre en Reform i den af ham antydede Retning. Men forleden Dag, da vi behandlede en ganſke anden Sag, ſagde det ærede Medlem, at hans Valgkreds var af en ſaadan Beſtaffenhed, at hvis han ſtemte for en vis Sags Overgang til anden Behandling, vilde han blive banket ud af ſin Kreds, ſaa at man kan være noget i Tvivl om, hvilken Bægt man kan tillægge ſaadanne Ord fra det ærede Medlem, (Afbrydeſe af Rjær). Min ærede Nabo tilhøre (Rjær) ſiger, at han tilføiede, at han for-tiente det, hvis han gjorde det; men jeg tror dog ikke, at hans Valgkreds er af en ſaadan Beſtaffenhed, at den vil banke ſin Repraſentant. Under alle Omſtændigheder tror jeg da ikke, at det er det Sted, hvorfra vi ſtulle hente Exempler paa Lydighed og god Orden. Det ærede Medlem kom ogſaa med de mærkeligſte Forudſætninger, fra hvilke han drog lige ſaa ſnurrige Slutninger. Han ſagde, at naar Thinget ikke kan være aldeles ligeegyldigt ved, at hele Tyendeklaſſen demoraliseres, ſaa maa vi ønske en Reform af Tyendelovgivningen. Ja, men Hvem ſiger, at hele Tyendeklaſſen demoraliseres ved den nuværende Lovgivning? Det ſiger det ærede Medlem, men det er det netop at han er paa feil Spor. Men ſelv om man troede, at Tyendeklaſſen nuom-ſtunder demoraliseres, vilde ſaa en Reform i Lovgivningen i ſaa Henſeende kunne være til Hjælp? Han ſagde endvidere: Naar man ikke er enig om, at Godt og Snavs maa behandles ens — det er blot for at tage et enkelt Exempel frem blandt de mange forferte Slutninger, at jeg fremhæver dette — ſaa maa man ønske en Lov i denne Henſeende. Men hvem mener, at Godt og Snavs ſkal behandles ens? Behandler det ærede Medlem Godt og Snavs ens? Jeg veed det ikke; men jeg tænker ikke, at Nogen af os Andre behandle diſſe Ting ens, og jeg tror heller ikke, at Lovgivningen gjør det. Tyendeloven af 10de Mai 1854 behandler paa ingen Maade Godt og Snavs ens. Det ærede Medlem behøver blot at læſe § 41 igjennem, hvis han maatte ſtulle have glemte den, eller § 18 og ogſaa andre Paragrafer, og han vil ſe, at Lovgivningen langt fra behandler Godt og Snavs ens. Jeg ſkal, ſom ſagt, ikke fordybe mig i de mange underlige Ting, ſom det ærede Medlem fremkom med, men jeg ſtal dog omtale, at det ærede Medlem blandt Andet ogſaa ſagde, at der var et Naab fra den ene Ende af Landet til den anden om denne Sag. Jeg har ikke hørt Noget til det i den Kreds, hvori jeg bor, fjærend en